

TVÅ SVENSKA VÄRLDSARTISTER!

Made in Sweden

LISA LARSSON SOPRAN
ROLAND PÖNTINEN PIANO

Programmet innehåller bl. a.
Rolf Martinssons nykomponerade
Songs on Poems by Emily Dickinson,
tillägnad Lisa Larsson.

Foto Lisa Larsson: Merilja Doornemik • Foto Roland Pöntinen: Mats Bläcker

KONSERTER

17 sept Oskarshamn
20 sept Karlshamn
16 nov Lund
18 nov Ängelholm
22 nov Växjö
24 nov Helsingborg
29 nov Malmö

LISA LARSSON

Den svenska sopranen Lisa Larsson började sin karriär som flöjtist och studerade senare sång i Basel. Hennes första uppdragsgivare var Opernhaus Zürich, där hon framträdde med dirigenter som Nikolaus Harnoncourt och Franz Welser-Möst.

Efter debuten i Trollflöjten med Riccardo Muti på La Scala i Milano utvecklades snabbt hennes internationella operakarriär, i synnerhet som Mozartsångerska. Hon erbjöds gästframträdanden vid framstående europeiska operahus som Bayerische Staatsoper, Royal Opera House Covent Garden, Teatro La Fenice, Grand Théâtre de Genève och Opéra de Monte-Carlo och festivaler som Salzburg, Lucerne, Glyndebourne och Festival d'Aix-en-Provence.

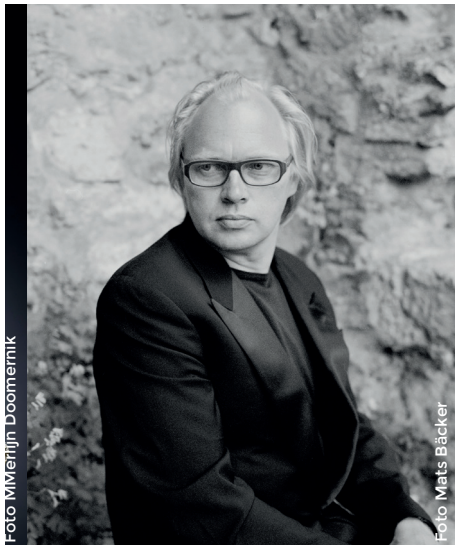
Lisa Larsson är också känd som en enastående mångsidig konsertsångerska. På senare år har hon ständigt utökat sin breda repertoar med verk av Mahler, Richard Strauss, Brahms, Berlioz, Britten och Stravinskij. Bland dirigenter hon arbetat med kan nämnas Claudio Abbado, Sir Colin Davis, David Zinman, Vassily Sinaisky, Edo de Waart, Andrew Manze, Louis Langrée och Sir Roger Norrington tillsammans med orkestrar som Berliner Philharmoniker, hr-Sinfonieorchester, Münchner Philharmoniker, Tonhalle-Orchester Zürich, Wiener Symphoniker, Orchestre philharmonique de Radio France, Nederlands Philharmonisch Orkest, Hong Kong Philharmonic Orchestra och NHK Symphony Orchestra, Tokyo.

Nya större tillägg i hennes omfattande diskografi är ett Haydn-album med Combattimento Consort Amsterdam följt av både inspelning av en Berlioz-cd och en Mahler-cd, tillsammans med Arnhems Filharmoniska Orkester. Nästa release blir ett verk av Rolf Martinsson tillsammans med Kungliga Filharmonikerna utgivet på BIS. Tidigare utgivningar inkluderar Strauss "Vier letzte Lieder" med Douglas Boyd, Mahlers 8:e symfoni med David Zinman, Mozartoperorna Don Giovanni med Daniel Harding, Mitridate med Adam Fischer och Il sogno di Scipione med Gottfried von der Goltz, Händels Jephtha med David Stern, flertalet kantater och Magnificat samt jul- och påskoratorierna med Ton Koopman respektive Sir John Eliot Gardiner.

Lisa Larsson har ett nära samarbete med den svenske tonsättaren Rolf Martinsson, som har dedikerat flertalet verk åt henne.

Foto M.Merlijn Doornik

ROLAND PÖNTINEN

Sedan debuten med Kungliga Filharmonikerna 1981 har Roland Pöntinen framträtt med renommerade orkestrar som Philharmonia Orchestra, LA Phil, Scottish Chamber Orchestra och Orchestre de la Suisse Romande. Han har även framträtt under London Proms och givit solokonsserter i London och New York. Pöntinen är en återkommande gäst på prestigefulla festivaler som Schleswig-Holstein, Verbier och La Roque d'Anthéron och har samarbetat med dirigenter som Esa-Pekka Salonen, Rafael Frühbeck de Burgos, Jevgenij Svetlanov och Leif Segerstam.

Tack vare en omättlig musikalisk aptit och en häpnadsväckande teknik har Pöntinen förvärvat en bred repertoar, från Bach till Ligeti, med tyngdpunkt på pianolitteraturens gyllene era från 1800-talet till 1900-talets första hälft med tonsättare som Debussy, Busoni, Szymanowski och Rachmaninov.

Pöntinen är en ständigt efterfrågad kammarmusiker och har samarbetat med framstående artister som Barbara Hendricks, Ulf Wallin, Nobuko Imai, Martin Fröst, Zvi Zeitlin, Torleif Thedéen, Håkan Hardenberger, Arve Tellefsen, Christian Lindberg och Nicolai Gedda.

Hans stora intresse för dans har resulterat i flera olika samarbeten, till exempel Stravinskis Våroffer tillsammans med Love Derwinger och Paul Taylor Dance Company, framträdanden med Kathleen Quinlan i Isadora Duncan-koreografier och Beethovens 32 variationer tillsammans med Göteborgs-Operans Balett. En av Pöntinens inspelningar av Satie har också använts som soundtrack i Mats Eks Den Andre dansad av Michail Barysjnikov och Niklas Ek.

Roland Pöntinen är även aktiv som tonsättare och hans verk Blue Winter uppfördes av Philadelphia Orchestra i Carnegie Hall 1998. Hans verk Danse Serpentine för klarinett och piano hade världspremiär i Wigmore Hall 2010 med Martin Fröst.

Pöntinen är ledamot av Kungl. Musikaliska Akademien och förärades 2001 medaljen Litteris et Artibus.

ROLF MARTINSSON

Rolf Martinsson är en av Sveriges ledande tonsättare. Hans konsert för trumpet, Bridge, skriven för Håkan Hardenberger, banade väg för ett internationellt genombrott och Bridge har i skrivande stund framförts över sextio gånger världen över. På senare tid har Martinssons musik framförts av solister som Lisa Larsson, Anne Sofie von Otter, Martin Fröst, Christian Lindberg och Edicson Ruiz och av dirigenter som Alan Gilbert, Andris Nelsons, Edward Gardner, Manfred Honeck, Vassily Sinaisky, John Storgårds, Andrew Manze och Neeme Järvi. Martinsson samarbetar med samtliga större nordiska orkestrar liksom exempelvis BBC Symphony Orchestra, City of Birmingham Symphony Orchestra, RSO Wien, Cleveland Orchestra och Detroit Symphony Orchestra.

Hittills har Rolf Martinsson komponerat cirka 130 verk, inklusive orkesterstycken, solokonsalter och verk för sångsolist och olika ensembler, varav flertalet av dessa dedikerats till sopranen Lisa Larsson.

Under 2014-2015 var Rolf Martinsson Composer in Residence med Nederlands Philharmonisch Orkest liksom med Helsingborgs Symfoniorkester. Hans kritikerrosade trumpetkonsert framfördes under Tanglewood Festival av Hardenberger och Boston Symphony Orchestra, under ledning av Andris Nelsons. Andra höjdpunkter inkluderade två världspremiärer av verk dedikerade till, och framförda av, Lisa Larsson. Ett av dessa verk är sambeställt av Tonhalle-Orchester Zürich, Philharmonia Orchestra, Nederlands Philharmonisch Orkest, Helsingfors Stadsorkester och Göteborgs Symfoniker. Det andra verket, skrivet för sopran och stråkorkester, är en sambeställning av Scottish Chamber Orchestra, Stuttgarter Kammerorchester, Svenska Kammarorkestern och flertalet andra svenska orkestrar. 2019 har Martinssons efterlängtade opera premiär på Kungl. Operan i Stockholm.

Rolf Martinsson är ledamot av Kungl. Musikaliska Akademien och verksam som professor i komposition vid Musikhögskolan i Malmö.

PROGRAM

Wilhelm Peterson-Berger 1867-1942
Fyra visor i svensk folkton op. 5

Edvard Grieg 1843-1907
Love Story on Edvard Grieg
Bearbetning Lisa Larsson

Wilhelm Stenhammar 1871-1927
Nr. 1, 4 & 5 ur Sensommarnätter op. 33
Piano solo

Alban Berg 1885-1935
Sieben frühe Lieder

PAUS

Rolf Martinsson f.1956
Songs on Poems by Emily Dickinson

Johann Strauss d y 1825-1899
/Ignaz Friedman 1882-1948
Frühlingsstimmen
Piano solo

Gustav Mahler 1860-1911
Lieder aus Des Knaben Wunderhorn

Fyra visor i svensk folkton

1. När jag för mig själv i mörka skogen går

När jag för mig själv i mörka skogen går,
tänker jag på vännen, som jag aldrig får.
Tåren börjar rinna, hjärtat slå,
aldrig kan man glömma den,
man en gång hållit å'.

Ängar, berg och dal och skog med fåglar små,
blåa himmelen med klara stjärnor på,
allt vad havet gömmer, pärlor och koraller,
svanedun av skum och klaraste kristaller,
gräs och blommor all och lindelöv på kvist,

allting gåve jag för vännen som jag mist,
lilla vännen kär från barndomsdagar.

2. Ditt namn jag hade skrivit

Ditt namn jag hade skrivit, i hjärtat det bar,
fast du mig övergivit, så får det stå kvar
ibland röda, röda rosor.

Och tar du ock det hjärta tillbaka, du gav,
jag minnes dig med smärta allt till jag läggs i grav
ibland röda, röda rosor.

3. Som stjärnorna på himmelen

Som stjärnorna på himmelen, när natten faller på,
så tindrade hans ögon, så klara och så blå,
så röder var hans mund som rosorna i lund om våren.

Men skyarne församlades och solen vände bort,
ty livet liksom kärleken och våren är så kort.
När löven föllo av, de föllo på hans grav den tida!

Om alla träd i skogarne och böljorna de blå,
om all markens blomster hade fåglalungor små,
de kunde ej ändå min hjärtesorg förmå att sjunga.

4. Bland skogens höga furustammar

Bland skogens höga furustammar,
där ha vi byggt vår egen kammar,
där snön just faller först,
och drivan är som störst,
och nordanljuset rödast flammar.

Jag trivdes gott i låga tjällen,
där var så ljust i stjärnekvällen;
jag kan väl trivas än
tillsammans med min vän
och leva nöjd och dö bland fjällen.

1. Det første møde

Det første mødets sødme,
det er som sang i skogen,
det er som sang på vågen,
i solens siste rødme,
det er som horn i uren
de tonende sekunder
hvori vi med naturen
forenes i et under.

2. To brune øjne

To brune øjne jeg nylig saa,
i dem mit Hjem og min Veden laa.
Der flammed' Snillet og Barnets Fred;
jeg glemmer dem aldrig i Evighed.

3. Jeg elsker Dig

Min Tankes Tanke ene Du er vorden,
Du er mit Hjertes første Kærlighed!
Jeg elsker Dig som Ingen her paa Jorden.
Jeg elsker Dig, jeg elsker Dig,
Jeg elsker Dig i Tid og Eveighed!

4. Der skreg en Fugl

Der skreg en Fugl over øde Hav,
langt fra Lande.
Den skreg så sort i den høstgrå Dag,
flaksed i brudte, afmægtige Slag,
seiled på sorte Vinger bort over Hav.

5. Solveigs Sang

Kanske vil der gå både Vinter og Vår, både Vinter og Vår,
og næste Sommer med, og det hele År, og det hele År,
men engang vil Du komme, det ved jeg vist, det ved jeg vist,
og jeg skal nok vente, for det lovte jeg sidst, det lovte jeg sidst.
Aaaaaaaaaa.....

6. Til Én

Hvorfor svømmer dit øje, tidt i en tåreglans?
Vil det med dobbelt skjønhed fange mit sind, min sans?
Eller er tåren et bud fra smerter som aldrig forgick?
Elskte, da lad mig den kysse bort fra dit dejlige blik.

7. En svane

Min hvide svane, du stumme, du stille,
hverken slag eller trille lod sangrøst ane.
Angst beskyttende alfen, som sover
alltid lyttende gled du henover.
Men sidste mødet, da eder og øjne var lønlige løgne,
ja da, da lød det!
I toners føden, du sluttet din bane,
Du sang i døden, du var var dog en svane! En svane.

1. NACHT (Carl Hauptmann)

Dämmern Wolken über Nacht und Tal,
Nebel schweben, Wasser rauschen sacht.
Nun entschleiert sich's mit einem Mal:
O gib acht! Gib acht!
Weites Wunderland ist aufgetan.
Silbern ragen Berge traumhaft gross,
stille Pfade silberlicht talan aus verborgnem Schoss;
und die hehre Welt, so traumhaft rein.
Stumme Buchenbaum am Wege steht schattenschwarz,
ein Hauch vom fernen Hain einsam leise weht.
Und aus tiefen Grundes Düsterheit
blinken Lichter auf in stummer Nacht.
Trinke Seele! Trinke Einsamkeit!
O gib acht! Gib acht!

2. SCHILFLIED (Nikolaus Lenau)

Auf geheimen Waldespfade schleich' ich gern im Abendschein
An das öde Schilfgestade, Mädchen, und gedenke dein.
Wenn sich dann der Busch verdüstert, rauscht das Rohr geheimnisvoll,
Und es klaget und es flüstert, dass ich weinen, weinen soll.
Und ich mein' ich höre wehen leise deiner Stimme Klang,
Und im Weiher untergehen deinen lieblichen Gesang.

3. DIE NACHTIGALL (Theodor Storm)

Das macht, es hat die Nachtigall die ganze Nacht gesungen;
Da sind von ihrem süßen Schall, da sind in Hall und Wiederhall
Die Rosen aufgesprungen.
Sie war doch sonst ein wildes Blut; nun geht sie tief in Sinnen,
Trägt in der Hand den Sommerhut und duldet still der Sonne glut,
Und weiss nicht was beginnen.
Das macht, es hat die Nachtigall die ganze Nacht gesungen;
Da sind von ihrem süßen Schall, da sind in Hall und Wiederhall
Die Rosen aufgesprungen.

4. TRAUMGEKRÖNT (Rainer Maria Rilke)

Das war der Tag der weißen Chrysanthemen,
Mir bangte fast vor seiner Pracht...
Und dann, dann kamst du mir die Seele nehmen
Tief in der Nacht.
Mir war so bang, und du kamst lieb und leise,
Ich hatte grad im Traum an dich gedacht.
Du kamst, und leis' wie eine Märchenweise
Erklang die Nacht.

5. IM ZIMMER (Johannes Schlaf)

Herbstsonnenschein. Der liebe Abend blickt so still herein.
Ein Feuerlein rot knistert im Ofenloch und loht.
So! Mein Kopf auf deinen Knie'n, so ist mir gut.
Wenn mein Auge so in deinem ruht, wie leise die Minuten zieh'n.

6. LIEBESODE (Otto Erich Hartleben)

Im Arm der Liebe schliefen wir selig ein.
Am offenen Fenster lauschte der Sommerwind,
Und unsrer Atemzüge Frieden trug er hinaus in die helle Mondnacht.
Und aus dem Garten tastete zagend sich
Ein Rosenduft an unserer Liebe Bett
Und gab uns wundervolle Träume,
Träume des Rausches, so reich an Sehnsucht.

7. SOMMERTAGE (Paul Hohenberg)

Nun ziehen Tage über die Welt, gesandt aus blauer Ewigkeit,
Im Sommerwind verweht die Zeit.
Nun windet nächtens der Herr Sternenkränze
Mit seliger Hand über Wander- und Wunderland.
O Herz, was kann in diesen Tagen dein hellstes Wanderlied denn sagen
Von deiner tiefen, tiefen Lust;
Im Wiesensang verstummt die Brust, nun schweigt das Wort,
Wo Bild um Bild zu dir zieht und dich ganz erfüllt.

Emily Dickinson (1830-1886)

Songs of Love

1. We Met as Sparks (1865)
2. What I See Not (1864)
3. If You Were Coming in the Fall (1862)

Songs of Nature

4. Nature (1863)
5. As Imperceptibly as Grief (1865)
6. A Soft Sea (1871)

Songs of Life

7. If I Can Stop One Heart from Breaking (1865)
8. Presentiment (1862)
9. Split the Lark (1865)
10. Fame Is a Bee (Undated)

1. We Met as Sparks

We met as Sparks - Diverging Flints
Sent various - scattered ways -
We parted as the Central Flint
Were cloven with an Adze -

Subsisting on the Light We bore
Before We felt the Dark -
We knew by change between itself
And that etherial Spark.

2. What I See Not

What I see not, I better see -
Through Faith - My Hazel Eye
Has periods of shutting -
But, No lid has Memory -

For frequent, all my sense obscured
I equally behold
As some one held a light unto
The Features so beloved -

And I arise - and in my Dream -
Do Thee distinguished Grace -
Till jealous Daylight interrupt -
And mar thy perfectness -

Vi möttes som gnistor - flintan flög
splittrad åt olika håll.
Vi skildes så som när flintan klyvs
av en yxa mitt itu.

Vi lever än på det ljus vi bar
det ljus som blev vårt sista.
Död sten kanhända än i dag
om ej för denna gnista.

Ellen Löfmarck

När jag ej ser - jag bättre ser
med tro. Mitt bruna öga
har stunder då det blundar, men
intet ögonlock har minnet.

Ty ofta tyckte jag det var
när alla sinnen sov
som någon höll ett ljus intill
de drag jag älskar så.

Och jag står upp och i min dröm
jag skyndar till din tjänst,
tills svartsjukt dagsljus bryter in
och suddar ut din bild.

Ellen Löfmarck

3. If You Were Coming in the Fall

If you were coming in the Fall,
I'd brush the Summer by
With half a smile, and half a spurn,
As Housewives do, a Fly.

If I could see you in a year,
I'd wind the months in balls -
And put them each in separate
Drawers,
For fear the numbers fuse -

If only Centuries, delayed,
I'd count them on my Hand,
Subtracting, till my fingers dropped
Into Van Diemen's Land.

If certain, when this life was out -
That yours and mine, should be -
I'd toss it yonder, like a Rind,
And take Eternity -

But, now, uncertain of the length
Of this, that is between,
It goads me, like the Goblin Bee -
That will not state - its sting.

4. Nature

"Nature" is what We see -
The Hill - the Afternoon -
Squirrel - Eclipse - the Bumble bee -
Nay - Nature is Heaven -

"Nature" is what We hear -
The Bobolink - the Sea -
Thunder - the Cricket -
Nay - Nature is Harmony -

"Nature" is what We know -
But have no Art to say -
So impotent our Wisdom is
To Her Sincerity -

Om du var väntad hit en höst
fick sommarn knappt nog duga,
den slog jag bort, halvt leende,
som husmodern en fluga.

Jag lade alla månader
i skåp till inbesparing -
med malpåsar, i skilda fack -
de klibbar vid förvaring -

Om du fördröjs århundraden
jag räknar, räknar på min hand
tills mina minusfingrar
föll djupt i Van Diemens Land.
(Tasmanien)

Om efter detta liv vi två
fick dela det som ingen vet -
så slängde jag min levnads skal
och valde evighet -

Men nu, när om min väntans tid
jag inte anar någonting,
är det odrägligt, likt ett bi
som ej ger uttryck åt - sitt sting.
Sven Christer Swahn

Naturen är vad vi ser -
kullen - eftermiddagen -
ekorre - förmörkelse - humlan -
nej - naturen är himlen -

Naturen är vad vi hör -
Bobolinken - havet -
åska - syrsan -
nej - naturen är harmoni -

Naturen är vad vi vet -
men inte har förmåga att säga -
så maktlös är vår visdom -
mot hennes uppriktighet -

Cecilia Emond Martinsson

5. As Imperceptibly as Grief

As imperceptibly as Grief
The Summer lapsed away -
Too imperceptible at last
To seem like Perfidy -

A Quietness distilled
As Twilight long begun,
Or Nature spending with herself
Sequestered Afternoon -

The Dusk drew earlier in -
The Morning foreign shone -
A courteous, yet harrowing Grace,
As Guest, that would be gone -

And thus, without a Wing
Or service of a Keel
Our summer made her light escape
Into the Beautiful -

6. A Soft Sea

A soft Sea washed around the House
A Sea of Summer Air
And rose and fell the magic Planks
That sailed without a care -

For Captain was the Butterfly
For Helmsman was the Bee
And an entire universe
For the delighted Crew -

7. If I Can Stop One Heart from Breaking

If I can stop one Heart from breaking
I shall not live in vain
If I can ease one Life the Aching
Or cool one Pain

Or help one fainting Robin
Unto his Nest again
I shall not live in vain.

Så omärkligt som sorg
sommaren vek -
alltför omärkligt till slut
att likna vid svek.

Som i skymning fördröjd
en stillhet blev kvar.
Ensam med sig själv begår
naturen sin eftermiddag.

Främmande morgonen sken
mörkret föll tidigt på -
en artig men brådskande frist
en gäst som önskar gå.

Och så utan hjälp av ett skepp
och utan en vinges slag
gjorde vår sommar sin lätta flykt
in i det sköna en dag.

Ellen Löfmarck

Ett ljumt hav flöt omkring huset
ett hav av sommarluft.
Det höjde och sänkte ett magiskt
skepp
som seglade utan förnuft.

Ty kaptenen var en fjäril
vid rodret stod ett bi,
och hela universum fanns
för dem att segla i.

Ellen Löfmarck

Kan jag ta bort en enda plåga,
mitt liv en mening får
- hindra ett hjärta från att brista,
läka ett enda sår

lyfta en enda fallen rödtrast
upp till hans bo igen,
mitt liv har mening än.

Britt G Hallqvist

8. Presentiment

Presentiment - is that long shadow -
on the Lawn -
Indicative that Suns go down -

The notice to the startled Grass
That Darkness - is about to pass -

Föraning är den långa skuggan
på gräset
som förebådar solnedgång

Beskedet till förskrämda strån
att mörkret snart ska falla på
Cecilia Emond Martinsson

9. Split the Lark

Split the Lark -
and you'll find the Music -
Bulb after Bulb, in Silver rolled -
Scantily dealt to the Summer
Morning
Saved for your Ear,
when Lutes be old -

Loose the Flood -
you shall find it patent -
Gush after Gush, reserved for you -
Scarlet Experiment! Sceptic Thomas!
Now, do you doubt
that your Bird was true?

Klyv lärkan itu,
och du finner musiken
not efter not i silver rullad.
Toner knappt skänkta en
sommarmorgon
finns för ditt öra n
är lutorna tystnat.

Släpp floden lös,
och du finner den öppen
flöde på flöde för dig väller fram.
Blodrött försök! du skeptiske Thomas
tvivlar du än att din fågel var sann?

Ellen Löfmarck

10. Fame Is a Bee

Fame is a bee.
It has a song -
It has a sting -
Ah, too, it has a wing.

Berömmelsen är ett bi.
Det sjunger -
det stinger -
och på vingar försvinner.
Lennart Nyberg

1. RHEINLEGENDCHEN

Bald gras' ich am Neckar, bald gras' ich am Rhein;
Bald hab' ich ein Schätzel, bald bin ich allein!
Was hilft mir das Grasen, wenn d'Sichel nicht schneid't;
Was hilft mir ein Schätzel, wenn's bei mir nicht bleibt?

So soll ich denn grasen am Neckar, am Rhein;
So werf' ich mein goldenes Ringlein hinein!
Es fließet im Neckar und fließet im Rhein,
Soll schwimmen hinunter in's Meer tief hinein!

Und schwimmt es, das Ringlein, so frisst es ein Fisch!
Das Fischlein soll kommen auf's König's sein Tisch!
Der König tät fragen, wem's Ringlein sollt' sein?
Da tät mein Schatz sagen: "Das Ringlein g'hört mein!"

Mein Schätzlein tät springen Berg auf und Berg ein,
Tät mir wied'rum bringen das Goldrimglein fein!
Kannst grasen am Neckar, kannst grasen am Rhein!
Wirf du mir nur immer dein Ringlein hinein!

2. VERLORN MÜH!

Sie:

Büble, wir- Büble wir wollen ausse gehe!

Wollen wir? Wollen wir?

Unsere Lämmer besehen?

Komm'! Komm'!

Komm', lieb's Büberle, komm' ich bitt!

Er:

Närrisches Dinterle, ich geh dir holt nit!

Sie:

Willst vielleicht?

Willst vielleicht ä bissel nasche? Bissel nachse?

Willst vielleicht? Willst vielleicht?

Hol' dir was aus meiner Tasch'!

Hol' dir was! Hol'dir was!

Hol'! Hol'!

Hol', lieb's Büberle, hol', ich bitt'!

Er:

Närrisches Dinterle, ich nasch' dir holt nit! Nit!

Sie:

Gelt, ich soll- gelt ich soll mein Herz dir schenke, Herz dir schenke!?

Gelt, ich soll? Gelt, ich soll?

Immer willst an mich gedenke!?

Immer!? Immer!? Immer!?

Nimm's! Nimm's!

Nimm's! Lieb's Büberle! Nimm's, ich bitt'!

Er:

Närrisches Dinterle, ich mag es holt nit! Nit!

3. LOB DES HOHEN VERSTANDES

Einstmals in einem tiefen Tal Kukuk und Nachtigall
Täten ein' Wett anschlagen;
Zu singen um das Meisterstück, gewinn es Kunst, gewinn es Glück:
Dank soll er davon tragen.

Der Kukuk sprach: "So dir's gefällt, hab' ich den Richter wählt."
Und tät gleich den Esel ernennen.
"Denn weil er hat zwei Ohren gross, Ohren gross, Ohren gross,
So kann er hören desto bos!
Und was recht ist, kennen!"

Sie flogen vor den Richter bald. Wie dem die Sache ward erzählt,
Schuf er, sie sollten singen.
Die Nachtigall sang lieblich aus! Der Esel sprach:
"Du machst mir's kraus! Ija! Ija! Ich kann's in Kopf nicht bringen!"

Der Kukuk drauf fing an geschwind sein Sang durch Terz und Quart und Quint.
Dem Esel g'fiels, er sprach nur: "Wart! Wart! Wart! Dein Urteil will ich sprechen,
ja sprechen.
Wohl sungen hast Du Nachtigall! Aber Kukuk, singst gut Choral! Gut Choral!
Und hältst den Takt fein innen, fein innen!
Das sprech' ich nach mein' hoh'n Verstand! Hoh'n Verstand! Hoh'n Verstand!
Und kost' es gleich ein ganzes Land, so laß ' ich's dich gewinnen, gewinnen!"

Kukuk! Kukuk! Ija!